

1. Rambam, Moreh haNevuchim 3:34

הימים הטובים הם כולם לשמחה ולקבוצים שיש להם הנאה שבני אדם צריכים אליהם ברוב, ויש מהם תועלת ג"כ בענין האהבה שצריך שתהיה בין בני אדם בקבוצים המדיניים

Festivals are all for joy and for gatherings which provide the benefit that people need in their masses, and they also benefit by causing the love required between people, in national gatherings.

2. Rabbi Yerucham Levovitz, Daat Chochmah uMussar III 295

גדול כ"כ ענין של נושא בעול עם חברו, מפני שזה כל התורה כולה, היינו איחוד הנפשות להרגיש זא"ז, וכל לימוד התורה, הלימוד והמעשה, הנה סוף המטרה שיתאחדו הנפשות להיות מרגישים זא"ז שיהיו אחד ממש.

The issue of bearing the yoke with others is so great, because this is the entire Torah, meaning the joining of souls to feel each others' feelings. All of Torah study, all of the learning and all of the deeds, the final goal is that all souls should be joined, to feel each others' feelings, to truly be one.

3. Devarim 17:8-9

כִּי יִפְּלֵא מִמֶּךָ דָּבָר לְמִשְׁפַּט בְּיַדְּךָ לְדָם בְּיַדְּךָ לְדָוִן וּבֵין גֵּגֵעַ לְגֵגֵעַ דְּבָרֵי רִיבֹת בְּשִׁעְרֶיךָ וְקָמַת וְעָלִית אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ד' אֱלֹהֶיךָ בּוֹ: וּבָאתָ אֶל־הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם וְאֶל־הַשֹּׁפֵט אֲשֶׁר יִהְיֶה בַּיָּמִים הָהֵם וְדָרַשְׁתָּ וְהִגִּידוּ לְךָ אֵת דְּבַר הַמִּשְׁפָּט:

4. Yeshayah 2:2-4

וְהָיָה בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים נִכּוֹן יִהְיֶה הַר בֵּית ד' בְּרֹאשׁ הַהָרִים וְנִשְׂא מִגְבְּעוֹת וְנִהְרָו אֵלָיו כָּל הַגּוֹיִם: וְהָלְכוּ עַמִּים רַבִּים וְאָמְרוּ לָכוּ וְנַעֲלֶה אֵל הַר ד' אֵל בֵּית אֱלֹהֵי יַעֲקֹב וְיִרְנוּ מִדְּרָכָיו וְנִלְכֶה בְּאַרְחֹתָיו כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וְדִבֶּר ד' מִירוּשָׁלַם: וְשִׁפְט בֵּין הַגּוֹיִם וְהוֹכִיחַ לְעַמִּים רַבִּים וְכַתְתוּ חַרְבוֹתָם לְאַתִּים וְחַנִּיתוֹתֵיהֶם לְמִזְמֵרוֹת לֹא יִשָּׂא גּוֹי אֵל גּוֹי חֶרֶב וְלֹא יִלְמְדוּ עוֹד מִלְחָמָה:

At the end of days the mountain of the House of Gd will be established atop the mountains and more elevated than the hills, and all of the nations will stream there. Many nations will go and say, "Let us go and ascend to the mountain of Gd, the house of the Gd of Jacob, and He will teach us His ways and we will walk in His paths," for from Zion shall depart Torah and the word of Gd from Jerusalem. And he will judge between nations and rebuke many nations, and they will pound their swords into plowshares and their spears into pruning hooks; a nation will not raise a sword against another nation, and no longer will they learn war.

5. Ralbag to Parshat Vayikra

התועלת הראשון הוא להישיר האנשים, כאשר חטאו, שישובו אל ד' יתעלה והוא יכפר להם עוונותיהם. ובוזה תועלת נפלא להגיש האנשים אל השלמות האנושי. וזה כי אין צדיק בארץ אשר לא חטא. ואם יאמינו האנשים שחטאו חטא מה, שיהיה נכתם עונם תמיד לפני ד' יתעלה, יוסיפו לחטוא, לחושבם שכבר אבדו בסיבת מה שחטאו ולא יועילם הישמרם מחטא במה שעתיד. ואמנם כאשר ידעו שבשובם מדרכם הרעה וישובו לדרכי ד' יתעלה, יכופרו להם עוונותם, אז יהיו נזהרים מחטוא עוד וישובו אל ד' יתעלה כדי שירחמם וכפר עליהם מה שחטאו בו.

The primary benefit [of korbanot] is to guide people, when they sin, to return to exalted G-d, and He will wipe away their sins. In this lies a wondrous benefit, bringing people to human perfection. For there is no righteous person in the land who has not sinned. If people who have sinned in some way will believe that their sin will be an eternal stain before exalted G-d, then they will continue to sin, thinking that they are already lost due to their sin, and that abstaining from sin in the future will not help them. But when they will know that when they return from their wicked path and return to the paths of exalted G-d then their sins will be wiped away for them, then they will be careful not to sin further, and they will return to exalted G-d, so that He will have mercy upon them and wipe away the sins they had committed.

6. Mishnah Yoma 7:4 (70a)

הביאו לו בגדי עצמו ולבש ומלוין אותו עד ביתו ויום טוב היה עושה לאוהביו בשעה שיצא בשלום מן הקדש:

They brought him his own clothes, and he dressed, and they escorted him home. He made a celebration for his friends when he emerged in peace from the *kodesh*.

7. Mishnah Avot 5:5

עשרה נסים נעשו לאבותינו בבית המקדש לא הפילה אשה מריח בשר הקדש ולא הסריח בשר הקדש מעולם ולא נראה זכוב בבית המטבחים ולא אירע קרי לכהן גדול ביום הכפורים ולא כבו גשמים אש של עצי המערכה ולא נצחה הרוח את עמוד העשן ולא נמצא פסול בעומר ובשתי הלחם ובלחם הפנים עומדים צפופים ומשתחוים רווחים ולא הזיק נחש ועקרב בירושלים מעולם ולא אמר אדם לחברו צר לי המקום שאלין בירושלים:

8. Rabbi Chaim of Volozhin, Nefesh haChaim 2:11

אמנם תכלית הכוונה צריכה שתהיה רק צורך גבוה, כי במקום שיש חילול שמו ית', כגון צרת כלל ישראל "באמור עם ד' אלה" והמה מוכים ומעונים, מחוייבים לבקש ולשפוך שיח לפניו ית"ש על חילול שמו ית', ואך למען שמו יעשה. וגם היחיד על צערו אף אם אין חילול השם בדבר, יש מקום גם כן לבקש לפניו יתברך על גודל הצער של מעלה בזמן שהאדם שרוי בצער למטה, כמאמרם ז"ל במשנה פרק ו' דסנהדרין, "אמר ר' מאיר: בשעה שהאדם מצטער, שכינה מה הלשון אומרת? קלני מראשי, קלני מזרועי!"...

In truth, the goal of one's focus must be the needs of G-d. Where there is desecration of His Name, such as when Israel suffers, "when they say: This is the nation of G-d" and they are struck and oppressed, then they are obligated to ask and to pour out prayer before G-d for the desecration of His Name, and only for the sake of His Name will He act. And the individual for his pain, even without desecration of the Name involved, still can ask before G-d due to the great pain felt above when a person is in pain below. It is as the mishnah (Sanhedrin 6) says: "Rabbi Meir said: When a person is in pain, what does the *Shechinah* say? My head is shamed, My arm is shamed!"

9. Talmud, Berachot 8a

אמר רבי חייא בר אמי משמיה דעולא מיום שחרב בית המקדש אין לו להקב"ה בעולמו אלא ארבע אמות של הלכה בלבד.

10. Talmud, Rosh HaShanah 31a

עשר מסעות נסעה שכינה, מקראי: מכפרת לכרוב, ומכרוב לכרוב, ומכרוב למפתן, וממפתן לחצר, ומחצר למזבח, וממזבח לגג, ומגג לחומה, ומחומה לעיר, ומעיר להר, ומהר למדבר, וממדבר עלתה וישבה במקומה שנאמר "אלך אשובה אל מקומי." (הושע ה:טו)